

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

ΟΜΗΡΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

20.07.1974

Η τουρκική εισβολή ξεκίνησε τα ξημερώματα του Σαββάτου στις 20 Ιουλίου του 1974, με την κωδική ονομασία "Αττίλας". Ισχυρές δυνάμεις στρατού αποβιβάστηκαν λίγο πριν την αυγή στην Κερύνεια και συνάντησαν αντίσταση από ελληνοκυπριακές στρατιωτικές δυνάμεις, ωστόσο με καθυστέρηση.

23.07.1974

Οι τούρκικες δυνάμεις εντός τριών ημερών κατέλαβαν την Κερύνεια και την περιοχή γύρω από την πόλη. Στις 23 Ιουλίου η Χούντα των Αθηνών και η πραξικοπηματική κυβέρνηση της Κύπρου κατέρρευσαν. Η Τουρκία ζητούσε ομοσπονδιακή λύση, ανταλλαγή πληθυσμού και το 34% των εδαφών της Κύπρου να ελέγχεται από τους Τουρκοκύπριους.

15.08.1974

Άρματα μάχης και ισχυρές μονάδες πεζικού κινήθηκαν ανατολικά προς την κατεύθυνση της Αμμοχώστου και δυτικά προς τον τουρκοκυπριακό θύλακα της Λεύκας και την κωμόπολη της Μόρφου. Έτσι, οι τουρκικές δυνάμεις, όταν στις 6 το απόγευμα της 16ης Αυγούστου συμφωνήθηκε κατάπαυση του πυρός, είχαν καταλάβει ολόκληρο το τμήμα που προνοούσε το Σχέδιο Ντενκτάς και επιπλέον την Αμμόχωστο, περιοχές των οποίων η έκταση αντιστοιχούσε στο 37% του κυπριακού εδάφους.

Στις 28 ημέρες που κράτησαν οι στρατιωτικές επιχειρήσεις στην Κύπρο, οι απώλειες της ελληνικής πλευράς ανήλθαν σε 4.500 - 6.000 νεκρούς και τραυματίες.

ΤΟ ΛΗΔΡΑ ΠΑΛΑΣ ΣΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ

**ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΡΑΚΟΥΛΑΡΑΚΟΥ,
ΜΑΞΙΜΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΛΟΥΚΑΣ
ΠΙΤΣΙΛΛΙΔΗΣ, ΜΥΡΣΙΝΗ ΜΑΪΦΟΣΙΗ**

Στις 20 Ιουλίου, οι Τούρκοι επιτιθέμενοι, κατά τις 8 π.μ. άρχισαν να χτυπούν τους εθνοφρουρούς και την γύρω περιοχή με σφαίρες, βλήματα από όλμους και πυροβόλα και αυτό συνεχίστηκε μέχρι και το τέλος της μέρας με άνδρες της ΟΥΝΦΙΚΥΠ να μεταφέρουν απειλές των Τούρκων ότι αν δεν εγκατέλειπαν οι εθνοφρουροί, θα τους έριχναν βόμβες αλλά αρνηθήκαν να εγκαταλείψουν οι Έλληνες. Μέχρι το τέλος της μέρας, είχαν πέσει νεκροί οι πρώτοι εθνοφρουροί.

Την 21η Ιουλίου, από το πρωί, άρχισε πάλι η μάχη με τους εθνοφρουρούς να ρίχνουν ενάντια των Τούρκων που ήταν οχυρωμένοι στα γύρω σπίτια. Κατά την διάρκεια της μάχης, ένας Ελληνοκύπριος άνοιξε πυρ ενάντια του Τούρκικου ιστού με τη σημαία της Τουρκίας (και συνεπώς έπεσε) για να παραπλανήσουν τους άλλους Τούρκους στρατιώτες ότι καταλήφθηκε το φυλάκιο (για να στείλουν ενισχύσεις). Μερικοί Τούρκοι στρατιώτες προσπάθησαν επίσης να παγιδέψουν τους εθνοφρουρούς δήθεν πως παραδίδονταν για να πάνε οι εθνοφρουροί.

Μετά από αυτό το συμβάν, οι Τούρκοι δοκίμασαν μέσω των Ηνωμένων Εθνών, να γίνει κατάπαυση του πυρός με την απειλή πως αν δεν φεύγαν οι Έλληνες, θα έριχναν βόμβες ναβάλμ αλλά αρνηθήκαν οι εθνοφρουροί να εγκαταλείψουν. Στη συνέχεια, έλαβαν τηλεφώνημα από την κυβέρνηση για να εγκαταλείψουν το ξενοδοχείο αλλά αρνηθήκαν γιατί φοβούνταν ότι αν έφευγαν, θα καταλάμβαναν το ξενοδοχείο οι Τούρκοι και ως εκ τούτου, διαπραγματεύτηκαν με την κυβέρνηση για ένα σχέδιο το οποίο συμπεριλάμβανε την εγκατάλειψη του ξενοδοχείο από την Ε.Φ. και την παράδοσή του στην ειρηνευτική δύναμη.

Η Τουρκία δε να καταλάβει το ξενοδοχείο και ως εκ τούτου, το ξενοδοχείο παραμένει μέχρι σήμερα υπό τον έλεγχο της ΟΥΝΦΙΚΥΠ με διάφορες συναντήσεις και εκδηλώσεις να γίνονται εκεί είτε από την Κυπριακή Δημοκρατία, είτε από τα Ηνωμένα Έθνη.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΗΡΩΕΣ

Τάσος Ισαάκ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ο Τάσος (Αναστάσιος) Ισαάκ (1972 - Δερύνεια Αμμοχώστου, 11 Αυγούστου 1996) ήταν Ελληνοκύπριος ο οποίος δολοφονήθηκε βάνανυσα από Τούρκους πολίτες και αστυνομικούς στην διάρκεια αντικατοχικής διαδήλωσης στην περιοχή της νεκρής ζώνης, στη Δερύνεια της επαρχίας Αμμοχώστου. Το 1996 η Κυπριακή Ομοσπονδία Μοτοσικλετιστών οργάνωσε αντικατοχική πορεία με αφετηρία το Βερολίνο και τερματισμό την κατεχόμενη Κερύνεια, με 200 μοτοσυκλές από 12 ευρωπαϊκές χώρες. Αφορμή της μοτοπορείας ήταν η 22η επέτειος από την Τούρκικη εισβολή στην Μεγαλόνησο. Η πορεία ξεκίνησε στις 2 Αυγούστου του 1996 από την Πύλη του Βρανδεμβούργου στο Βερολίνο. Οι μοτοσικλετιστές ακολούθησαν μια μεγάλη διαδρομή μέσα από χώρες της Ευρώπης για να καταλήξουν στην Κύπρο στις 10 Αυγούστου ενώνοντας τις δυνάμεις τους με ντόπιους μοτοσικλετιστές. Κατόπιν όμως διεθνών και τοπικών πιέσεων, η Κυπριακή Ομοσπονδία Μοτοσικλέτας ακυρώνει το σκέλος της διαμαρτυρίας εντός της Κύπρου, διοργανώνοντας εναλλακτικά την κεντρική της εκδήλωση στο Μακάριο Στάδιο το πρωί της Κυριακής 11 Αυγούστου.

Μία ομάδα μοτοσικλετιστών αναμεσά τους και ο 24χρονος Τάσος Ισαάκ, διαφώνησε με την απόφαση της Ομοσπονδίας συνεχίζοντας κανονικά το πλάνο της πορείας τους προς τα κατεχόμενα. Έχοντας πλέον φτάσει τον αριθμό των επτά χιλιάδων μοτοσικλετιστών, από ένα αψύλακτο στρατιωτικό φυλάκιο εισήλθαν στη νεκρή ζώνη του ΟΗΕ, τη λεγόμενη «Πράσινη Γραμμή», καθώς η Αστυνομία Κύπρου απέτυχε να τους αναχαιτίσει. Την ίδια ώρα, στη λεγόμενη «γραμμή Αττίλα», είχαν συγκεντρωθεί τουλάχιστον 1.000 Τουρκοκύπριοι, ανάμεσά τους και πολλοί οπαδοί των νεοναζι «Γκρίζων Λύκων», που είχαν καταφθάσει από την Τουρκία, απειλώντας ότι θα άνοιγε πυρ και αυτό ανησυχούσε τις αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας. Από την 1η Αυγούστου η πορεία απασχολούσε το Εθνικό Συμβούλιο και τα άλλα σώματα της κυβέρνησης. Το κατοχικό καθεστώς πήρε επιπρόσθετα μέτρα στη γραμμή αντιπαράταξης. Παράλληλα, είχαν δοθεί εντολές να πυροβολούνται όσοι επιχειρούσαν να περάσουν στα κατεχόμενα.

Οι μοτοσικλετιστές αρχικά φαίνονταν αποφασισμένοι να πραγματοποιήσουν την πορεία και να φθάσουν τελικά στην Κερύνεια, προβάλλοντας παράλληλα τη θέση ότι δεν είχαν πρόθεση να συγκρουστούν ούτε με την Αστυνομία, αλλά ούτε και με τα Ηνωμένα Έθνη και ότι η πορεία τους ήταν ειρηνική. Παρόντες ήταν και οι 200 Ευρωπαίοι μοτοσικλετιστές που είχαν έλθει στην Κύπρο. Ωστόσο, μετά από συνάντηση που είχε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Γλαύκος Κληρίδης, με τον Πρόεδρο και το Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Μοτοσικλέτας, η πορεία ματαιώθηκε. Όπως δήλωσε ο πρόεδρος της ομοσπονδίας, Γιώργος Χατζηκόστας, σύμφωνα με ό,τι του είχε αναφέρει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, η Κύπρος ετίθετο σε κίνδυνο με προέλαση των Τούρκων. Έτσι μια πολύ καλά οργανωμένη πορεία διαλύθηκε και μετατράπηκε σε μια ανεξέλεγκτη πορεία που κανείς δεν ήταν σε θέση να ελέγξει πλέον.

Η κατάσταση ξέφυγε από τα οργανωμένα πλαίσια. Οι μοτοσικλετιστές άρχισαν να κινούνται προς διάφορες κατευθύνσεις. Τα πρώτα μικροεπεισόδια σημειώθηκαν στο ΣΟΠΑΖ, στη Λευκωσία. Οι διαδηλωτές πέρασαν στη νεκρή ζώνη. Οι κατοχικές δυνάμεις άναψαν φωτιά για να τους απομακρύνουν. Στη Δερύνεια η κατάσταση ήταν χειρότερη, αφού άρχισαν οι συγκρούσεις για να εξελιχθούν στη συνέχεια σε δραματικές. Μοτοσικλετιστές και άλλοι διαδηλωτές βρέθηκαν αντιμέτωποι με τους ένοπλους στρατιώτες της κατοχικής δύναμης αλλά και οργανωμένους Τούρκους και Τουρκοκύπριους αντιδιαδηλωτές που περιελάμβαναν και οργανωμένες ομάδες των Γκρίζων Λύκων.

Ο Τάσος Ισαάκ, στην προσπάθειά του να βοηθήσει έναν άλλον Ελληνοκύπριο, τον οποίο κτυπούσαν οι Τούρκοι, δέχθηκε επίθεση και έπεσε στο χώμα. Γύρω του μαζεύτηκαν μεγάλος αριθμός Τούρκων και Τουρκοκύπριων αντιδιαδηλωτών καθώς και μέλη της λεγόμενης αστυνομίας του ψευδοκράτους και άρχισαν να τον κτυπούν επανειλημμένα με πέτρες, ρόπαλα, λαστούς, μέχρις ότου αυτός εξέπνευσε. Άφησε την τελευταία του πνοή 95 μέτρα από την την ελληνοκυπριακή πλευρά και 32 από την τουρκοκυπριακή, σύμφωνα με την έκθεση του ΟΗΕ. Δύο Ιρλανδοί αστυνομικοί, μέλη της διεθνούς ειρηνευτικής δύναμης του ΟΗΕ (UNFICYP), δεν κατάφεραν να τον αποσπάσουν από τα χέρια των μαινόμενων Τουρκοκυπρίων. Τα υπόλοιπα μέλη της Ειρηνευτικής Δύναμης του ΟΗΕ, τα οποία ήταν παρόντα στην σκηνή, επέλεξαν να μην επέμβουν. Καθοδηγητής της δολοφονικής δράσης εναντίον του Τάσου Ισαάκ φέρεται να ήταν ο αρχηγός του παραρτήματος των Γκρίζων Λύκων στα κατεχόμενα, Μεχμέτ Αρσλάν. Από τη γενικευμένη συμπλοκή στη νεκρή ζώνη τραυματίστηκαν συνολικά 54 Ελληνοκύπριοι, 17 Τουρκοκύπριοι και 12 μέλη της ειρηνευτικής δύναμης.

Σολωμός Σολωμού

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Ο 26χρονος Τάσος Ισαάκ, ξάδελφος του Σολωμού Σολωμού σκοτώθηκε από τους Τουρκοκύπριους την ώρα που προσπαθεί να κατεβάσει την τούρκικη σημαία στην Δερύνεια. Στις 14 Αυγούστου το 1996 έγινε η κηδεία του Τάσου Ισαάκ. Αμέσως μετά από την κηδεία του Τάσου, η ώρα 2:20 μ.μ., με ένα τσιγάρο στο στόμα, ο ξάδελφος του Τάσου, Σολωμός Σολωμού αγνοώντας τις προειδοποιήσεις των Τούρκων, άρχισε να ανεβαίνει την Τούρκικη σημαία και ήθελε να την κατεβάσει. Δυστυχώς, την ώρα που ανέβαινε, ακούστηκαν τρεις πυροβολισμοί και ο Σολωμός έπεσε νεκρός.

Ακολούθησαν κι άλλοι πυροβολισμοί που τραυμάτισαν 11 άτομα. Η κηδεία του νεαρού Σολωμού έγινε στο Παραλίμνι στις 16 Αυγούστου τον ίδιο χρόνο. Στις 17 Αυγούστου, ο Έλληνας πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, χαρακτήρισε τους Τούρκους εγκληματίες και δολοφόνους. Η Τουρκάλα πρωθυπουργός Τάνσου Τσίλερ είπε πως θα κοπουν τα χέρια οποιουδήποτε προσβάλει στο εθνικό σύμβολο. Ο εκπρόσωπος του Αμερικάνικου υπουργείου, Νίκολας Μπέρνζ, δήλωσε πως η ανθρώπινη ζωή δεν είναι σημαντικότερη από ένα κομμάτι ύφασμα. Τον Οκτώβριο του 2004, ο Τούρκος με το όνομα Άκιν, παραδέχτηκε πως σκότωσε τον νεαρό Σολωμό.

Στις 24 Ιουνίου 2008, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, έκρινε ένοχο την Τουρκία για τη δολοφονία

του Σολωμού Σολωμού και έδωσε στην οικογένεια του χρήματα. Ο Διονύσης Σαββόπουλος του αφιέρωσε ένα από τα τραγούδια του «Ωδή στον Γεώργιο Καραϊσκάκη».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

Ο Σολωμός Σολωμού (Αμμόχωστος, 1970- Δερύνεια Αμμοχώστου, 14 Αυγούστου 1996) ήταν Ελληνοκύπριος ο οποίος δολοφονήθηκε από Τούρκο έποικο υπουργό του ψευδοκράτους, την ημέρα της κηδείας του δολοφονηθέντος εξαδέρφου του Τάσου Ισαάκ στην Κύπρο.

Στις 24 Ιουνίου 2008 το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων βρήκε ένοχη την Τουρκία για τις δολοφονίες των Ισαάκ και Σολωμού. Σύμφωνα με το δικαστήριο, η Τουρκία κρίθηκε ένοχη για την παραβίαση του άρθρου 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου γιατί δεν έγινε καμία έρευνα για να βρεθούν οι υπαίτιοι για τον θάνατό του. Επίσης επιδίκασε χρηματική αποζημίωση στην οικογένεια του Σολωμού.

Σήμερα, στην Αξό Ρεθύμνου, έχει δημιουργηθεί μνημείο προς τιμήν του Σολωμού, το οποίο αποτελεί αναπαράσταση της στιγμής που προσπάθησε να κατεβάσει την σημαία, ενώ ήταν σκαρφαλωμένος στον ιστό. Ο Άρης Θεσσαλονίκης τον Αύγουστο του 2007 έδωσε έναν φιλικό αγώνα με το ΑΠΟΕΛ προς τιμή του Τάσου Ισαάκ και του Σολωμού Σολωμού καθώς βρισκόταν και ο πατέρας του Σολωμού και βραβεύθηκε και από τους δύο συλλόγους και για τους δύο ήρωες του έθνους μας.

Επιπλέον, πολλοί τραγουδιστές αφιέρωσαν τραγούδια στη μνήμη του Σολωμού, όπως ο Δημήτρης Μητροπάνος το Πάντα Γελαστοί και ο Διονύσης Σαββόπουλος το Ωδή στον Γεώργιο Καραϊσκάκη, ένα τραγούδι το οποίο υπήρχε από παλαιότερα.

Παράλληλα, ο Στέλιος Ρόκκος έγραψε τη μουσική του τραγουδιού Για τον Σολωμό Σολωμού, ενώ τέλος, ο Νότης Σφακιανάκης τραγούδησε το Ήταν Τρελός, χρηματοδοτώντας και την δημιουργία ενός μνημείου στην Κύπρο, το οποίο όμως μέχρι σήμερα δεν έχει τοποθετηθεί.

Επίσης, πλήθος οδών σε διάφορες πόλεις της Ελλάδος και της Κύπρου φέρουν το όνομά του.

ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΟΙ ΤΟΠΟΙ

ΚΑΣΤΡΟ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

Το Κάστρο της Κερύνειας είναι κάστρο που βρίσκεται στο λιμάνι της Κερύνειας της Κύπρου.

Χτίστηκε αρχικά από τους Ρωμαίους και τον 7ο αιώνα ανακατασκευάστηκε από τους Βυζαντινούς στη προσπάθειά τους να προστατεύσουν την πόλη από τις αραβικές επιδρομές. Ανακαινίστηκε τον 11ο αιώνα για να ανακαινιστεί πάλι από τους Λουζιτανούς ηγεμόνες της Κύπρου. Τον 13ο αιώνα μέσα στο κάστρο χτίστηκαν βασιλικά διαμερίσματα τα οποία γκρεμίστηκαν αργότερα από τους Ενετούς. Οι Ενετοί ανακαίνισαν εκ νέου το κάστρο, ισχυροποιώντας τα τείχη του και κατασκευάζοντας νέους πύργους. Το 1570 πέρασε στην κατοχή των Οθωμανών και έκτοτε χρησιμοποιήθηκε ως φυλακή από τους Οθωμανούς. Αργότερα από τους Βρετανούς χρησιμοποιήθηκε ως στρατώνας και χώρος εκπαίδευση από την Στρατιωτική Αστυνομία Κύπρου, ενώ το 1945 εκεί έγινε η πρώτη ολοκληρωμένη Σχολή της Αστυνομίας μέχρι το 1951.

Το 1955 από το κάστρο δραπέτευσαν 16 μέλη της ΕΟΚΑ χρησιμοποιώντας σεντόνια για να κατέβουν από τις επάλξεις. Μετά το 1960 το κάστρο χρησιμοποιήθηκε για πολιτιστικές εκδηλώσεις. Το 1974 κατά την Τουρκική εισβολή στο κάστρο έγινε μάχη μεταξύ μικρής ναυτικής μονάδας Κυπρίων και των Τούρκων.

Σε αίθουσα του κάστρου βρίσκεται το Πλοίο της Κερύνειας, αρχαίο σκαρί πλοίου του 4ου αιώνα π.Χ., που έχει βρεθεί στη θάλασσα, ανελκύστηκε και συν αρμολογήθηκε.

ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

**ΜΑΡΙΣΣΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,
ΜΑΡΙΑ ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΑΚΙΝΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ**

Στύλλοι

Οι Στύλλοι ήταν ένα όμορφο κι γραφικό χωριό της επαρχίας Αμμοχώστου και βρίσκεται κοντά στον αρχαιολογικό χώρο της Αλάσιας, της Έγκωμης και το μοναστήρι του Αποστόλου Βαρνάβα.

Μέχρι το 1964 οι Στύλλοι ήταν μεικτό χωριό ενώ ακολούθως (με τις διακοινοτικές συγκρούσεις) μετατράπηκε σε αμιγές Ελληνοκυπριακό. Πριν από την εισβολή ο αριθμός των κατοίκων του χωριού ανερχόταν στους 1000.

Άσσια

Η Άσσια είναι μεγάλη αμιγώς ελληνική κοινότητα του κατεχόμενου τμήματος της Επαρχίας Αμμοχώστου.

Το χωριό όπου γεννήθηκε ο Άγιος Σπυρίδωνας, αποτελείται από δύο ενορίες, την “πάνω γειτονιά” του Αγίου Ιωάννη και την “κάτω” του Αγίου Γεωργίου.

Κώμα του Γιαλού

Η Κώμα του Γιαλού είναι αμιγώς ελληνική κοινότητα της κατεχόμενης Καρπασίας. Γεωγραφική Θέση: Βρίσκεται 38 χλμ. βορειοανατολικά της πόλης της Αμμοχώστου, σε υψόμετρο 35Μ. Πληθυσμός: Ο πληθυσμός της κοινότητας αυτής το 1960 ανερχόταν σε 854 κατοίκους, όλοι Έλληνες. Ο πληθυσμός της το 1973 υπολογιζόταν σε 818 κατοίκους.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Συνέντευξη από τον κύριο Αντρέα

ΟΜΗΡΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ, ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ, ΘΗΣΕΑΣ ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ

Βρισκόμαστε με τον κύριο Αντρέα, έναν στρατιώτη που υπερασπίστηκε την Κυπριακή Δημοκρατία στην Τουρκική Εισβολή του 1974.

- Κύριε Αντρέα, αρχικά να σας ευχαριστήσουμε που είστε μαζί μας σήμερα. Πώς νιώσατε όταν σας κάλεσαν να πάτε να πολεμήσετε;

- Ένιωσα περηφάνια, αλλά και τρόμο συνάμα. Ήταν όντως μεγάλη τιμή να υπερασπιστώ την πατρίδα μου αν και θα μπορούσε να χρειάζοταν να θυσιάσω την ίδια μου την ζωή.

- Ποια τα συναισθήματά σας την ώρα που πολεμούσατε;

- Την ώρα που πολεμούσα έπρεπε κάθε στιγμή να ήμουν προετοιμασμένος να αντιμετωπίσω τον εχθρό. Τα πολεμικά αεροπλάνα μας βομβάρδιζαν. Ήταν οι πιο συνταρακτικές στιγμές της ζωής μου.

- Τι θα σας μείνει χαραγμένο στο μυαλό από την Τουρκική Εισβολή;

- Την ώρα που οι αλεξιπτωτιστές έπεφταν από τον ουρανό έτρεξα να σωθώ. Μάταια. Συνέχισαν οι βομβαρδισμοί. Εγώ είχα επάνω στο στήθος μου, μέσα από την στρατιωτική μου στολή, μια μικρή Καινή Διαθήκη. Εκείνη την ώρα, προσευχήθηκα στην Παναγία και η προσευχή μου εισακούστηκε. Καμία βόμβα δεν έπεσε κοντά μου ή, χειρότερα, επάνω μου. Η Παναγία στάθηκε στο πλευρό μου και στο πλευρό των συμπολεμιστών μου. Ύστερα, ο Τάσος Μάρκου μας πρόσταξε να υποχωρήσουμε. Έτσι σωθήκαμε αλώβητοι από τους βομβαρδισμούς. Μέχρι σήμερα αποδίδω την σωτηρία μας στην Υπεραγία Θεοτόκο.

- Σας ευχαριστούμε κύριε Αντρέα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

«Ο Μακάριος είναι νεκρός» όλοι φώναζαν. Τη Δευτέρα έγινε το πραξικόπημα που μας εγκλώβισε στα σπίτια μας. Την Πέμπτη που πια είχε πάρει η χούντα τον έλεγχο στα χέρια της το ραδιόφωνο έλεγε «από σήμερα οποίος θέλει μπορεί να πάει να ψωνίσει». Τα τζάμια του σπιτιού μας ήταν σπασμένα από τους πυροβολισμούς και γι αυτό κοιμόμασταν στο διάδρομο. Αποφασίσαμε να φύγουμε από την Λευκωσία και να πάμε στο χωριό μας τη Μελίνη. Το μόνο που με ενδιέφερε ήταν τα παιδιά μου. Δυο στην αγκαλιά μου και ένα στην κοιλιά. Θα ξεκινούσαμε κατά τις 10 το πρωί και γι' αυτό αποφάσισα να πάω μια βόλτα στη Λήδρας, που ήταν δίπλα στο σπίτι μας. Ένας γείτονας που με είδε μου είπε «που πας βόλτα με τα μωρά, από στιγμή σε στιγμή θα έρθουν οι Τούρκοι». Στον δρόμο για το χωριό μας σταμάτησαν τέσσερις πραξικοπηματίες και με τα όπλα στο κεφάλι μας φώναζαν να βγούμε από το αυτοκίνητο. Ευτυχώς με είδαν με τα δυο μωρά και 6 μηνών έγκυο και μας άφησαν να περάσουμε. Το Σάββατο έγινε η τουρκική εισβολή. Ο άντρας μου μας άφησε στο χωριό και πήγε να πολεμήσει. Ήταν οι δυσκολότερες μέρες της ζωής μου. Να μην ξέρω αν θα γυρίσει ο άντρας μου ζωντανός, αν θα μπορέσω να γυρίσω ξανά στο σπίτι μου και στη δουλειά μου και αν θα μπορέσω να φροντίσω όπως έπρεπε να μωρά μου.

Αυτή ήταν μια αληθινή μαρτυρία για το τι πέρασαν οι γυναίκες κατά την τουρκική εισβολή

Συνέντευξη από την κ. Δάφνη

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΟΥΣΤΑ

1. Τι σας ενέπνευσε για να κάνετε αυτήν την γιορτή;

Τα τραγούδια του ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ »

2. Ποια σκηνή θεωρείται πιο συγκινητική;

Η σκηνή που ο γιος γυρεύει την μάνα του και η ώρα της εισβολής »

3. Ποιοι βοήθησαν στη γιορτή;

Ο Όμηρος, ο κύριος Μάριος, η κυρία Ρέα και η κυρία Ντέμπορα.

4. Με ποιο σκεπτικό χωρίσατε τους ρόλους;

Με τα χαρακτηριστικά των παιδιών [ύψος, μαλλιά κ.ά.]. Επίσης κάποια παιδιά μάς ζήτησαν τι ρόλο θέλουν να αναλάβουν.

5. Οι μαθητές σας ευκολύνουν ή σας δυσκολεύουν στο να πραγματοποιήσετε την γιορτή;

Μας ευκολύνουν αρκετά.

6. Είσατε ικανοποιημένοι με το αποτέλεσμα;

Είμαστε όλοι οι δάσκαλοι αρκετά ικανοποιημένοι.

7. Βάλατε αληθινά γεγονότα στη γιορτή;

Ναι, είναι όλα αληθινά.

8. Θα προτιμούσατε να κάνετε την γιορτή με άλλη τάξη και αν ναι ποια;

Θα προτιμούσα να το κάνω με την 5^η τάξη, διότι είναι πολύ καλοί ηθοποιοί.

9. Πιστεύετε πως υπάρχει σκηνή που θα ξεχωρίσει και αν ναι ποια;

Πιστεύω πως το χορευτικό θα ξεχωρίσει.

10. Ποιο τραγούδι θα πουν οι μαθητές και γιατί;

Η δική μου πατρίδα έχει μοιραστεί στα δυο. Το γιατί θα είναι έκπληξη.

Ο παππούς Όμηρος

ΟΜΗΡΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

Βρισκόμαστε στο σπίτι του κύριου Όμηρου Ηλιάδη, από την Αμμόχωστο.

-Πώς νιώθετε που αφήσατε το σπίτι σας στην Αμμόχωστο;

-Ήταν όντως σπαραξικάρδιος ο ξεριζωμός. Εκείνη τη μέρα είχα μόλις πάει στη Γερμανία για να επισκεφθώ το πανεπιστήμιό μου, όταν έμαθα τα манτάτα.

-Ποια τα συναισθήματά σας για όσα έπρεπε να αφήσετε πίσω;

-Μαζί μου πλέον δεν έχω τίποτα από την Αμμόχωστο. Δεν κατάφερα να πιάσω κάτι.

Έπρεπε να ξαναξεκινήσω τη ζωή μου με τα λιγοστά πράγματα που κουβάλησα μαζί μου στη Γερμανία.

-49 χρόνια μετά, ακόμα νοσταλγείτε τον τόπο σας;

-Όσα χρόνια κι αν περάσουν πάντα η μοναδική μου επιθυμία θα είναι να επιστρέψω στο πετρόχτιστο, άνετο με θέα τη θάλασσα σπίτι μου. Να σηκώνομαι και να κάνω βόλτα στη γραφική γειτονιά μου.

-Σας ευχαριστούμε κύριε Ηλιάδη.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Επιστολή στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών

ΟΜΗΡΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ, ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ, ΘΗΣΕΑΣ ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ

Αξιότιμε κ. Αντόνιο Γκουτέρες,

Πόσο τραγικό είναι η πατρίδα κάποιου να είναι μοιρασμένη;

Γι' αυτό σας παρακαλούμε, όπως μελετήσετε ενδελεχώς και λάβετε υπόψη σας τις ραδιούργες συμπεριφορές των Τούρκων.

Εν πρώτοις, θεωρούμε πως το να ζεις σε μία πρωτεύουσα, μερικώς κατεχόμενη από Τούρκους εισβολείς, και συνεχώς να παραβιάζεται η πράσινη γραμμή, είναι ακατάδεχτο. Ο ΟΗΕ, επιβάλλεται να προστατέψει την ελεύθερη πλευρά, θωρακίζοντας το οδόφραγμα, και λαμβάνοντας σκληρότερα μέτρα.

Επιπλέον πιστεύουμε πως κανένας άνθρωπος δεν πρέπει να μην έχει τα βασικά δικαιώματά του, όπως την περιουσία του- η οποία καταπατήθηκε το 1974- και κυρίως την ελευθερία του. Αυτή η απάνθρωπη συμπεριφορά, πρέπει να καταδικαστεί. Μόνο ο ΟΗΕ μπορεί να λάβει δράση.

Εν κατακλείδι, υποστηρίζουμε ότι πρέπει μόνο με τη δύναμη του ΟΗΕ μπορεί να λυθεί το κυπριακό. Και όπως είπε ο Σεφέρης να νοσταλγείς τον τόπο σου αλλά να ζεις στον τόπο σου τίποτα δεν είναι πιο πικρό. Επομένως, θεωρούμε πως θα ήταν σωστό να ευαισθητοποιηθείτε και να βοηθήσετε τους κύπριους πρόσφυγες, κάνοντας πιο δίκαια την κατάσταση για την Ελληνοκυπριακή πλευρά.

Ευχαριστώ για την κατανόηση σας αξιότιμε κύριε Αντόνιο Γκουτέρες.

Με εκτίμηση,

Όμηρος Ηλιάδης

ΓΙΟΡΤΕΣ

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ

ΣΕΜΠΑΣΤΙΑΝ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΗΣ

Τα Ανθεστήρια, σαν οργανωμένη γιορτή της άνοιξης και των λουλουδιών, άρχισαν να γιορτάζονται στην Αμμόχωστο γύρω στο 1915, όταν με πρωτοβουλία της διευθύντριας του Παρθεναγωγίου Βαρωσίων Ελένης Χατζηπέτρου ξεκίνησαν εκδηλώσεις και εορτασμοί στις οποίες αρχικά συμμετείχαν μαθητές και μαθήτριες που έκαναν παρέλαση σε στολισμένα άρματα ή σε ομάδες.

Διοργανωνόταν την Άνοιξη, συμβολίζοντας την αναγέννηση της φύσης, και περιλάμβανε τη θεαματική παρέλαση των ανθοστόλιστων αρμάτων (εμπνευσμένων από τη μυθολογία, αλλά και τη σύγχρονη επικαιρότητα) και την αναπαράσταση της Πομπής των Παναθηναίων, με τη συνοδεία φιλαρμονικών και με ελληνικούς χορούς και τραγούδια.

Ταυτόχρονα διεξάγονταν και γαϊδουροδρομίες, που από τη δεκαετία του 1930 αντικαταστάθηκαν από ποδηλατοδρομίες.

ΓΙΟΡΤΗ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΟΥ

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Η γιορτή πορτοκαλιού ήταν ένα ευχάριστο πανηγύρι στην Αμμόχωστο. Η Αμμόχωστος ήταν φημισμένη για τα πλούσια εσπεριδοειδή τους. Κάθε Απρίλης ήταν η περίοδος που υπήρχαν πολλά πορτοκάλια, έτσι πραγματοποιήσαν αυτή την περίοδο σαν γιορτή πορτοκαλιών που κρατούσε 4 μέρες. Δημόσιοι χώροι στολίζονταν με πορτοκάλια, ψεύτικα και αληθινά, μαζί με πορτοκαλιές σημαίες. Γίνονταν παρελάσεις με την Βασίλισσα Πορτοκαλιά, άρματα φτιαγμένα από πορτοκάλια και χοροί που χιλιάδες ντόπιοι και ξένοι παρακολουθούσαν με χαρά. Η γιορτή ήταν μια μεγαλοπρεπούς γιορτή για την πόλη μας, που δυστυχώς χάσαμε.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Ποίηση από τους μαθητές μας

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ, ΜΑΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑΣ,
ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΚΚΕΣΙΗΣ, ΕΚΤΟΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Απ' τα μαγευτικά βουνά του Πενταδαχτύλου,
μέχρι τις χρυσές αμμουδιές της Αμμοχώστου.
Αυτά ποτέ δεν θα ξεχαστούν, ούτε από επόμενες γενιές
και θα θυμούνται όλες τις αξέχαστες στιγμές

Απ' τα γαλάζια και δροσερά νερά της Κερύνειας
μέχρι την κορυφή του Αποστόλου Αντρέα
ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ τον τόπο μου,
τον τόπο που μεγάλωσα

Την ελευθερία ζητούσα μέσα στο σκοτάδι
Την ελευθερία της Χώρας μας, της υπεροχής Κύπρου
Την ειρήνη μόνο αναζητώ, τον πολεμώ τον μισώ
Την Κερύνεια μας κατάστρεψαν την μια την μοναδική

Αξέχαστη μας είναι ετούτη η πόλη,
Που φωτιά μας έριξαν, μας έκαψαν ζωντανούς
Ο θάνατος ήταν παντού
Την Κύπρο μου να σώσω.
Την Κύπρο μου αγαπώ.

Παγωμένη μνήμη

ΟΜΗΡΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

Όμως ο κτύπος του ρολογιού στην εκκλησία του Καραβά....
 Πάγωσε
 Πάγωσαν οι αναμνήσεις
 Νοσταλγεί η ψυχή μου κι εγώ...
 Ελπίζω
 Και κάπως έτσι αναρωτιέμαι
 Τι να είμαι άραγε εγώ ο Κύπριος;
 Ελεύθερος σε ματωμένα χώματα;
 ή Ματωμένος σε ελεύθερα χώματα;

Να ήμασταν σαν τα πουλιά

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Να ήμασταν σαν τα πουλιά
 μέσα στην ξεγνοιασιά μας
 Μακάρι να ξεχνούσαμε τα παλιά
 που πέρασε η καρδιά μας

Αυτό το νησί τόσα πέρασε
 από τον τουρκικό εχθρό
 τόσο το κατέστρεψε
 που οι κάτοικοι φώναζαν «πονά»

Η Ειρήνη ως πανανθρώπινο ιδανικό
 για όλους τους ανθρώπους
 είναι το μόνο που ζήτη
 σε όλους αυτούς τους τόπους

Ο πόλεμος είναι καταστροφικός
 και οι συνέπειες πολλές
 Θάνατος, βία και ξεριζωμός
 σε όλων τις ζωές

Εύχομαι να κλείσουν οι πληγές
 που ο πόλεμος ανοίγει
 Βοηθήστε με να πραγματοποιήσω τις ευχές
 ώστε μόνο η Ειρήνη να μείνει

Ειρήνη αξίζει όλη η γη

ΜΑΡΙΑ ΑΛΙΚΗ ΣΟΦΙΑΝΟΥ, ΕΜΙΛΥ
 ΤΖΥΡΚΑ, ΜΑΡΙΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ελευθερία και αγάπη,
 ό,τι χρειαζόμαστε στη γη
 για μια ευτυχισμένη και χαρούμενη ζωή.
 Ειρήνη αγνή και γλυκιά
 σαν ανάσα ανέμου
 στην καρδιά φυσάει
 κι όνειρα κι ελπίδες γεννάει.
 Μα ο πόλεμος λύκος αγριεμένος
 που ουρλιάζει,
 φέρνει καταστροφή,
 και πανίσχυρα όπλα
 στην αδρεναλίνη του σκοτώνει και καίει
 πάντα τον πόνο συντροφεύει.

Η εισβολή μέσα από τους ποιητές

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΡΑΚΟΥΛΑΡΑΚΟΥ, ΜΥΡΣΙΝΗ ΜΑΪΦΟΣΗ, ΛΟΥΚΑΣ ΠΙΤΣΙΛΛΙΔΗΣ,
ΜΑΞΙΜΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Μ. Πασιαρδής

Δεν ξεχνώ
αυτούς που αδράξανε
τις πύλες
και τις ανοίξαν
στον εχθρό.
Δεν ξεχνώ...

Δεν ξεχνώ
αυτούς που χάθηκαν.
Δεν ξεχνώ
τους σκοτωμένους.
Δεν ξεχνώ
όλο το κλάμα
και τον ξεριζωμό

Δεν ξεχνώ
αυτούς που μπήκαν
και σκορπίσαν
το θάνατο,
το χαλασμό.
Δεν ξεχνώ...

Δεν ξεχνώ...
Δεν ξεχνώ...
Δεν ξεχνώ...

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ

Κ. Μόντης

Θε μου και να 'ταν ονείρον αυτά όλα τα κακά
της τούρκικης της εισβολής,
όνειρον ο Χασάνης κι ο Μεμέτης τους κι ο Αλής,
να μην ειν' το νησί μας μοιρασμένο
και να ξυπνούσα ξαφνικά
κάπου σε κάποιο περιβόλι ολανθισμένο
και να μου λέει ο μπαμπάς όλος χαρά:
"Αυτή ειν' η Λάπηθος κι αυτός ο Καραβάς
που σου' λεγα κάθε φορά."
Και να ξυπνούσαμεν οι μαθητές στην εκδρομή.
κι ως θα περνάν τα τουρκοπάτητα, γραμμή
απαλλαγμένα πια από Τούρκο
να μας ξηγούσε ο δάσκαλος: «Λοιπόν, παιδιά,
να της Αμμόχωστος μας η αμμουδιά,
και της Κυθρέας μας η κεφαλοβρύση,
να του Γρηγόρη τ' άγαλμα στη Λύση,
του Μπέλαπαϊς να και τ' αββαείο
που σας μιλούσα στο σχολείο...»
Θε μου και να 'ταν όνειρο κακό, να γείρω πίσω,
να δώσω μια και να ξυπνήσω!

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ ΜΟΥ ΦΙΛΙΣΣΑ ΧΑΤΖΗΧΑΝΑ

**Το σπίτι της γιαγιάς μου
εκεί στον Καραβά
είναι μες στην καρδιά μου
κι ας είμαι μακριά.**

**Κόκκινα κεραμίδια
και πέτρινα σκαλιά,
καρέκλες με στολίδια,
αυλή με γιασεμιά.**

**Στις γλάστρες τα λουλούδια
με χρώματα πολλά.
Λένε γλυκά τραγούδια
στα δέντρα τα πουλιά.**

**Το σπίτι της γιαγιάς μου
εκεί στον Καραβά
είναι μες στην καρδιά μου
κι ας είμαι μακριά.**

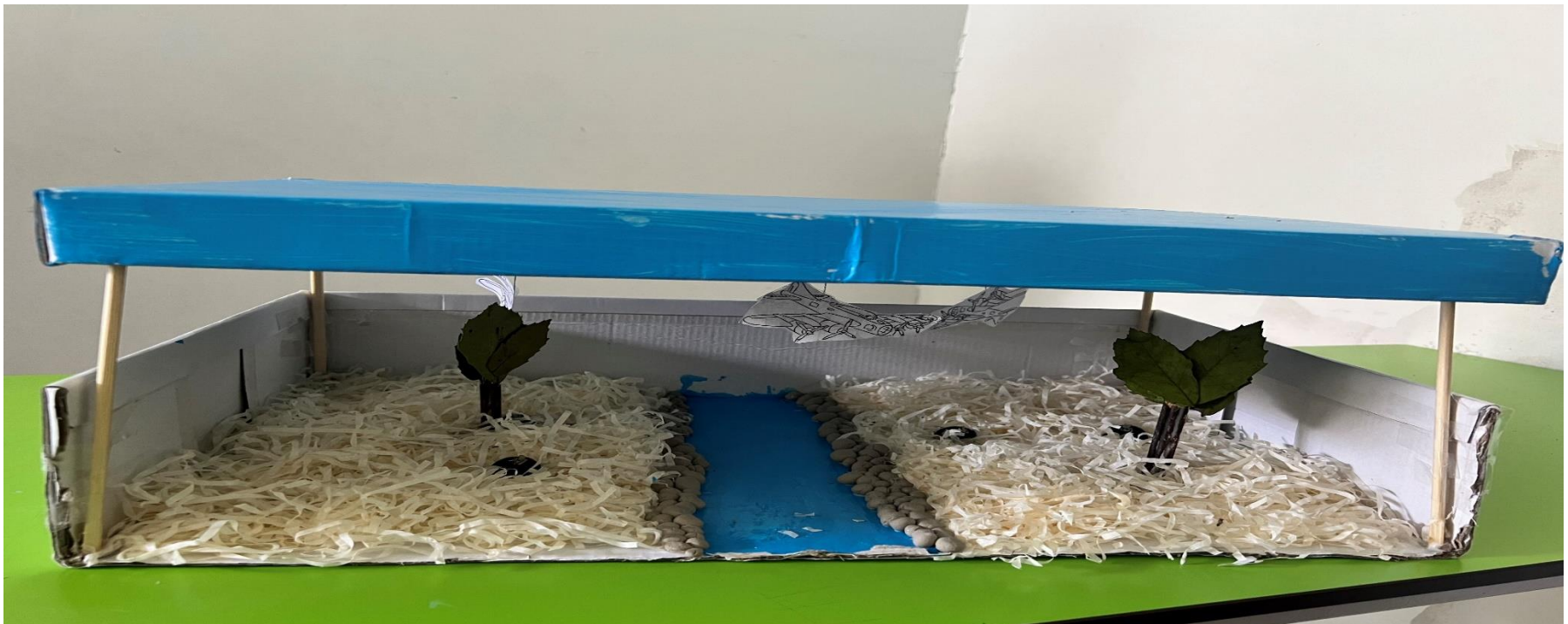
ΤΙΤΛΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΜΑΡΙΑΜ ΚΥΡΙΑΚΟΥ, ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΣΤΑΥΡΗ, ΧΑΡΑ ΦΡΑΝΤΖΗ,
ΡΕΒΕΚΚΑ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ, ΣΠΥΡΟΣ ΓΛΥΚΥΣ

ΣΗΟΕΒΟΧ ΔΙΟΡΑΜΑ – Η ΕΙΣΒΟΛΗ

ΜΑΡΙΑΜ ΚΥΡΙΑΚΟΥ, ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΣΤΑΥΡΗ, ΧΑΡΑ ΦΡΑΝΤΖΗ,
ΡΕΒΕΚΚΑ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ, ΣΠΥΡΟΣ ΓΛΥΚΥΣ

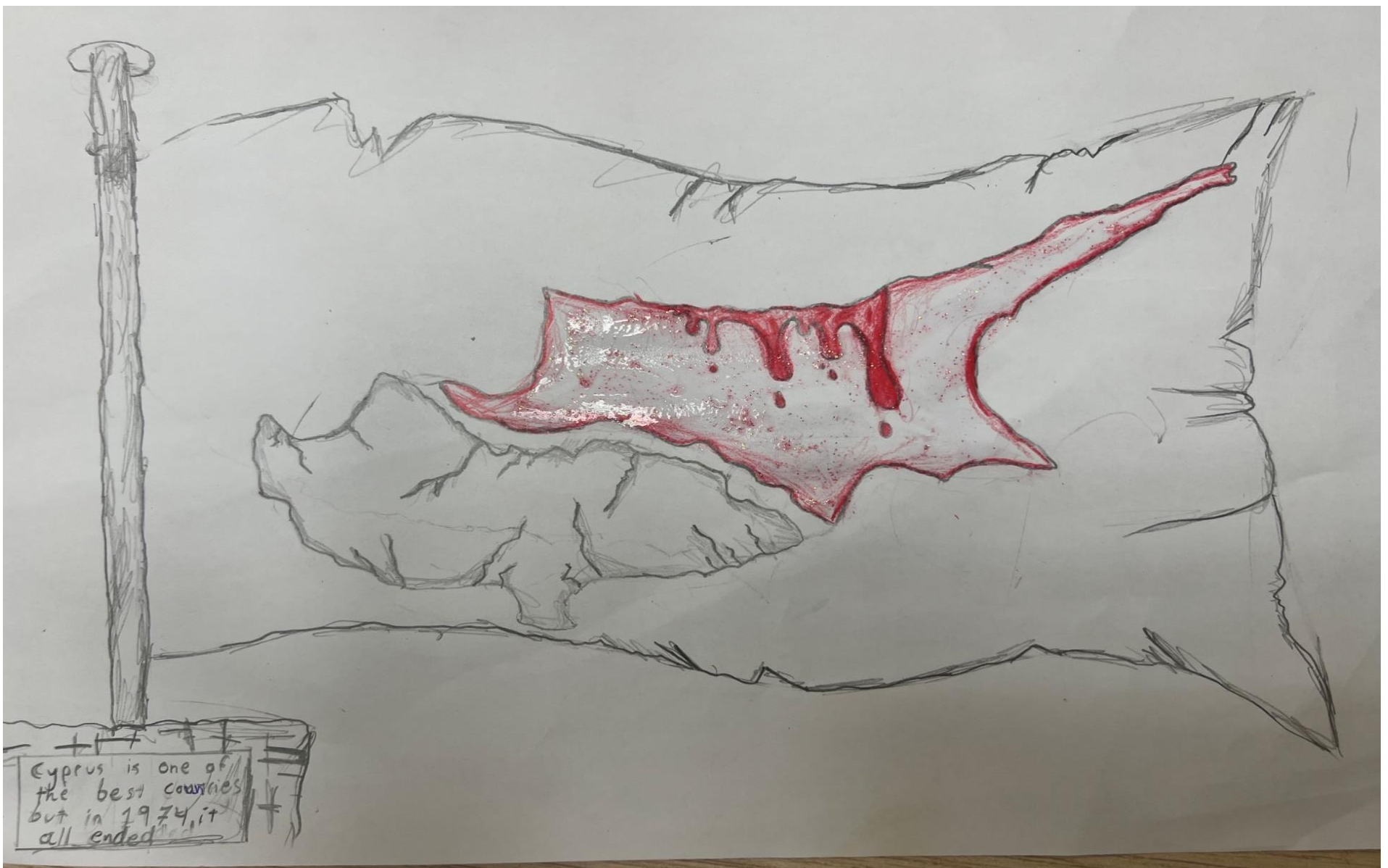
SHOEBOX DIORAMA – ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ

ΜΑΡΙΑΜ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΣΤΕΦΑΝΗ ΖΙΤΤΗ,
ΑΝΤΩΝΕΛΛΑ ΙΩΑΝΝΙΔΗ.

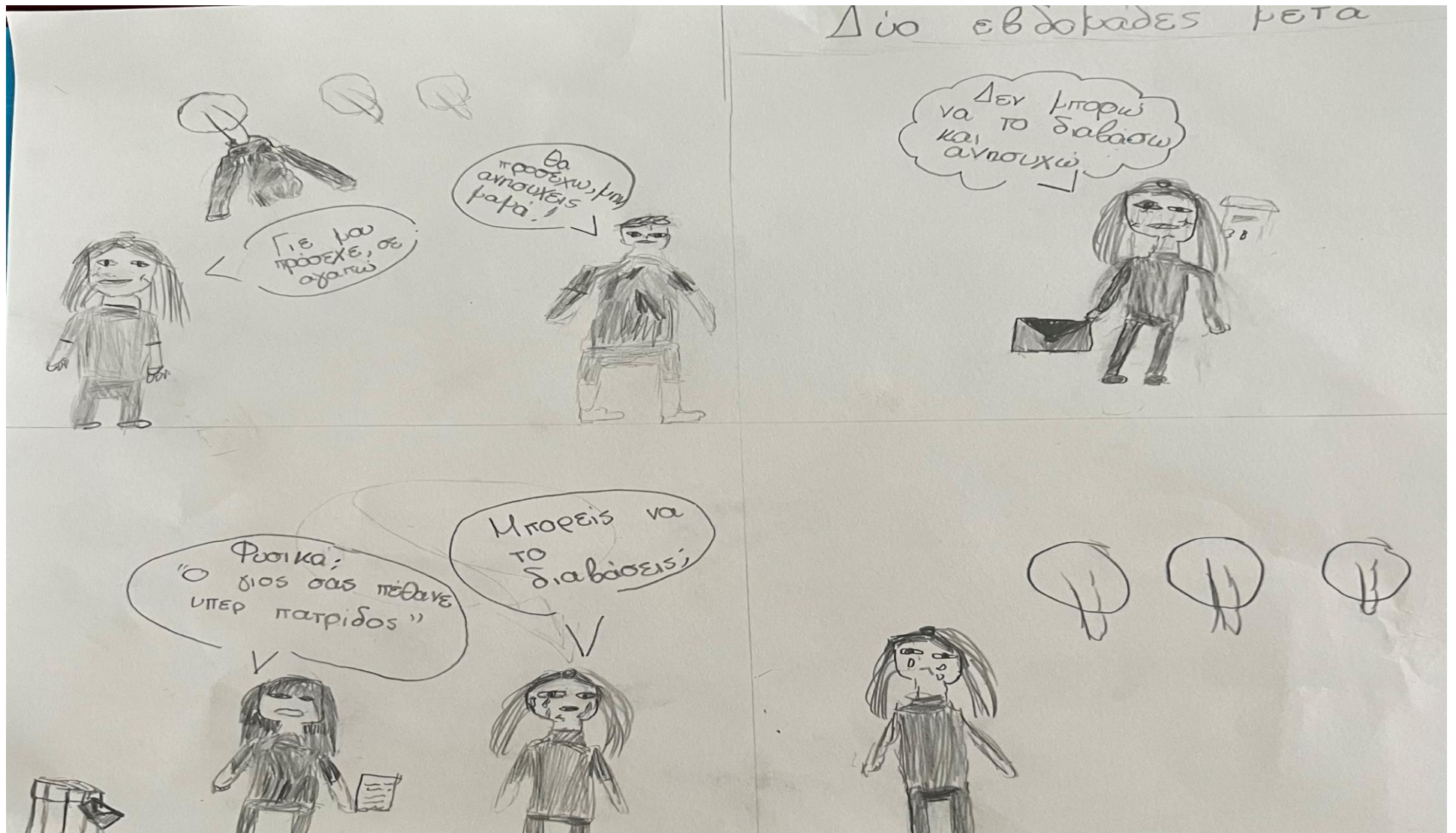
Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ Η ΠΑΤΡΙΔΑ – ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ

ΜΑΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑΣ, ΕΚΤΟΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΚΚΕΣΙΗΣ,
ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ «ΤΑ ΚΑΡΦΙΑ» ΤΟΥ ΚΑΝΑΚΗ ΣΕ ΔΙΑΛΟΓΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΜΕ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ

ΜΑΡΙΑΜ ΚΥΡΙΑΚΟΥ, ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΣΤΑΥΡΗ, ΧΑΡΑ ΦΡΑΝΤΖΗ,
ΡΕΒΕΚΚΑ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ, ΣΠΥΡΟΣ ΓΛΥΚΥΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΟ

ΧΑΡΑ ΦΡΑΝΤΖΗ, ΡΕΒΕΚΚΑ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ

Ακούστηκαν ξένα βήματα έξω από τα Κυπριακά σπίτια... Οι Τούρκοι έμπαιναν στα σπίτια των Κυπρίων και τους έδιωχναν από τη στέγη τους ή έπαιρναν τα παιδιά τους και τα σκότωναν. Συγκεκριμένα σε ένα σπίτι:

Πατέρας Κύπριος:

-Πρέπει να βγούμε γρήγορα από εδώ πριν μας δουν! είτε πανικοβλημένος ο πατέρας

Μητέρα Κύπρια:

-Πάρε το παιδί και φεύγουμε.

Πατέρας Κύπριος:

-Πάρε το παιδί και τρέξε! Εγώ θα μείνω και θα τους καθυστερήσω. Φύγετε γρήγορα πριν σας δουν!

Παιδί Κύπριο: {κλαίει από τον φόβο του}

Μητέρα Κύπρια:

- Δεν θα σε αφήσουμε

Πατέρας Κύπριος: {τους σπρώχνει απαλά έξω πριν τους βρουν.

Τούρκος 1:

-Να τους! Βρήκα κι άλλους εδώ πάμε να τους πιάσουμε!

Τούρκος 2:

-Τρέξε γρήγορα πριν τους χάσουμε, φέρνω το όπλο!

Πατέρας Κύπριος: {κραυγάζει καθώς τον πυροβολούν οι Τούρκοι με τα όπλα τους}

Τούρκος 1: {αρπάζει το μωρό και φεύγει μακριά}

Μητέρα Κύπρια: {κλαίει απελπισμένα τρέχοντας να σωθεί, ελπίζοντας να μπορέσει να ξαναδεί το παιδί της}

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΣ ΣΥΡΙΜΗΣ, ΑΛΦΟΝΣΟ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ΝΑΓΙΑ ΛΕΥΚΑΤΗ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Συμπληρώστε τις πιο κάτω προτάσεις με τις λέξεις που σας έχουν δοθεί.

ανεξάρτητο, εισβολή, αγνοούμενοι, τουρκοκρατούμενη, αποκλεισμένος

Το 1960 η Κύπρος έγινε _____ κράτος.

Σήμερα η μισή Κύπρος είναι _____.

Πολύς κόσμος ήταν _____ σε χωριά που έλεγχαν οι Τούρκοι.

Η _____ της Κύπρου από την Τουρκία ήταν το 1974.

Μέχρι και σήμερα υπάρχουν _____ που ίσως ζουν.

Ομάδα Επιμέλειας Έκδοσης:

Ευαλένα Παπαδοπούλου
Μαρλίν Νικολάου
Σεμέλη Σχίζα
Σεμέλη Στυλιανού
Μιλένα Γαβρήλ
Λένα Αντωνιάδου

Υπεύθυνες εκπαιδευτικοί:

Αντρη Χριστοδούλου
Ρέα Πέτσα

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ

ΜΑΞΙΜΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Π _____
= αυτός που διώχτηκε από το σπίτι του με βία

Ο _____
= φασαρία

Λ _____
= αυτός που φεύγει από τον πόλεμο

Ε _____
= είσαι στενοχωρημένος αλλά έχεις μία "ε _____"

Μ _____
= οι στρατιώτες έδωσαν πολλές "μ _____"

Ο _____
= αυτά που χρησιμοποιούν οι στρατιώτες

Σ _____
= αυτοί που πολεμούν